

Şark Masalı

– M.Kemal · 22 Mayıs 2018

Vakit geldi artık Züleyha
Gidiyorum
Gözlerimi terk ediyorum.
Kalbimi öldürmeden önce
ki, o bunu çoktan hak etti
Sana son defa sesleniyorum.

Sesimi duymanı ben istedim
Tıpkı, susmayı ve saklanmayı da istediğim gibi.
Bir sır vardı sende beni çeken
Uzak ırmakların sesi,
Karanlık ormanların nefesi gibi
Yağmurlarla birlikte gelen,
Korkutan ve cezbeden.

Tam da yeni bir iklime göç edecekken
Burada;
Bütün sınırların sonunda,
Yalnızlığımın bir ucunda,
Bunca zaman beklediysen eğer
Bu hep senin o; bembeyaz ellerin yüzünden.

Garip değil mi?
Gözlerimi yollarına mahkûm ettiğim zindanların
Tek meşalesi,
ufka açılan tek penceresi
O ıssız ve ürkek kelimelerinin
Beni şimdi
Zamansız ve mekânsız bir ayrılığa sürgün etmesi.

Ve ne garip değil mi?
Kalbimin hiç bilmediği bir lisanın manâsını sevmesi.

Yorulduğum artık Züleyha
Varlığının manasını taşımaktan

Ve bu vebali
Dipsiz bir kuyu gibi
Kadim bir sır gibi saklamaktan yorulduum.
Bir intihar eylemiydi çünkü sana her bakışım
yuvasından ilk kez uçuşu yavru kuşların.

Aşktan ve kederden ölünmüyormuş Züleyha
Ölünseydi eğer,
Ten kafesimde çırpınan bütün güvercinleri azat eder
Pencerene kondukları anda
Vururdum hepsini birer birer.

Oysa
Bedenleri tükenen cehennemlikler gibi
Her yandığımda yeniden yaratıldı sanki kalbim.
Ne hakikatine erebildim aşkın,
Ne de renginden vazgeçebildim
O hiç okşayamadığım saçlarının.

Yine de uslanmadım
Yıldızlara, karanfillere, buldum bütün kabahati
Sana gözlerini hiç anlatmadım.
Gün gelir de,
Terk eder belki diye aşk
Ben seni çocukları, kuşları, kitaplarımı sever gibi sevdim.
Ruhunun benimle aynı şarkıları söyleyen sesini
Ve o sesin
Hiçbir mutluluğun eskitemediği
Hiçbir gülümseyişin silemediği hüznünü sevdim.

Ben aşkı değil Züleyha
Seni sevmeyi de değil
Sadece ve sadece seni sevdim.

Bu yüzdendir ki
Sana veda ederken dahi
Ayrılık, zaman ve mesafeler
Asla incitemeyecek kelimelerimi.

Beni anlıyorsun değil mi?

09 05 2018.

Mustafa Serhatlı